



Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol PRESSEMEDDELELSE NR. 183/14

Luxembourg, den 18. december 2014

Dom i sag C-354/13

Fag og Arbejde (FOA), på vegne af Karsten Kaltoft, mod Kommunernes
Landsforening (KL), på vegne af Billund Kommune

Fedme kan udgøre et »handicap« som omhandlet i direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse

Selv om der ikke findes et generelt EU-retligt princip, som i sig selv forbyder forskelsbehandling på grundlag af fedme, er fedme omfattet af begrebet »handicap«, når fedmen på visse betingelser hindrer den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejdstagere

Med henblik på at præcisere princippet om ligebehandling fastlægger et EU-direktiv¹ en generel ramme for bekæmpelsen af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv. I medfør af dette direktiv er det forbudt at forskelsbehandle på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på beskæftigelsesområdet.

Karsten Kaltoft har i 15 år arbejdet som dagplejer i Billund Kommune (Danmark). Inden for rammerne af dette arbejde passede han børn i eget hjem. Den 22. november 2010 opsigde kommunen Karsten Kaltoft. Selv om opsigelsen var begrundet i det faldende børnetal i kommunen, angav kommunen ikke begrundelsen for, at det netop var Karsten Kaltoft, som valget var faldet på. Gennem hele sin ansættelsesperiode var Karsten Kaltoft at anse som fed i henhold til Verdenssundhedsorganisationens (WHO) definition. Selv om Karsten Kaltofts fedme blev nævnt under et møde vedrørende opsigelsen, er parterne ikke enige om baggrunden for, at dette spørgsmål blev drøftet. Kommunen afviser således, at fedme var en af grundene til Karsten Kaltofts opsigelse. Da FOA, som er en fagforening, der handler på vegne af Karsten Kaltoft, er af den opfattelse, at opsigelsen skyldes ulovlig forskelsbehandling på grund af fedme, har den anlagt sag ved en dansk ret med henblik på, at det fastslås, at der er sket forskelsbehandling, og med henblik på godtgørelse.

I forbindelse med sin behandling af denne sag har Retten i Kolding (Danmark) anmodet Domstolen om nærmere at angive, om EU-retten selvstændigt forbyder forskelsbehandling på grund af fedme. Subsidiært ønsker Retten i Kolding oplyst, om fedme kan udgøre et handicap, og om fedme dermed er omfattet af anvendelsesområdet for ovennævnte direktiv.

I sin dom af dags dato bemærker Domstolen indledningsvis, at det generelle princip om forbud mod forskelsbehandling er en grundrettighed, der er en integrerende del af de generelle EU-retlige principper. Dette princip er således bindende for medlemsstaterne, når et nationalt forhold er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde.

I denne henseende bemærker Domstolen, at ingen af traktaternes eller den afledte EU-rets bestemmelser på området for beskæftigelse og erhverv indeholder et forbud mod forskelsbehandling på grundlag af fedme i sig selv. Navnlig nævnes fedme ikke som en grund til forskelsbehandling i direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, og dette direktivs anvendelsesområde bør ikke udvides ud over forskelsbehandling af de grunde, der er udtømmende opregnet. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder finder heller ikke anvendelse på en sådan situation.

¹ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

I det foreliggende tilfælde fastslår Domstolen, at sagsakterne ikke indeholder oplysninger, som gør det muligt at fastslå, at en opsigelse, der angiveligt er sket på grundlag af fedme i sig selv, henhører under EU-retten anvendelsesområde.

Domstolen konkluderer derfor, at **EU-retten ikke fastsætter et generelt princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme i sig selv med hensyn til beskæftigelse og erhverv.**

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt fedme kan udgøre et »handicap« som omhandlet i direktivet, bemærker Domstolen, at direktivet har til formål at fastlægge en generel ramme for bekæmpelsen af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af et af de forhold, der er anført i direktivet, herunder handicap.

Begrebet »handicap« som omhandlet i direktivet skal forstås således, at det omfatter en begrænsning som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejdstagere. Domstolen understreger, at begrebet skal forstås således, at det ikke alene omfatter den omstændighed, at det er umuligt at udøve erhvervsmæssig aktivitet, men også omfatter gener for udøvelsen af en sådan aktivitet. Direktivet tilsigter nemlig at sikre ligebehandling og har bl.a. til formål, at en handicappet person kan få adgang til eller udøve beskæftigelse. **Det ville desuden være i strid med direktivets formål at lade årsagen til handicappet have betydning for dets anvendelsesområde.**

Domstolen bemærker endvidere, at definitionen af begrebet »handicap« går forud for fastsættelsen og vurderingen af de hensigtsmæssige tilpasningsforanstaltninger, som arbejdsgiverne i henhold til direktivet skal træffe i betragtning af behovene i den konkrete situation, for at give en handicappet adgang til beskæftigelse, til at udøve den eller have fremgang i den (medmindre arbejdsgiveren derved pålægges en uforholdsmæssig stor byrde). Den blotte omstændighed, at der ikke er blevet truffet sådanne tilpasningsforanstaltninger i forhold til Karsten Kaltoft, er derfor ikke tilstrækkelig med henblik på at fastslå, at han ikke kan være en handicappet person som omhandlet i direktivet.

Af disse grunde konkluderer Domstolen, at hvis en arbejdstagers fedme under givne omstændigheder medfører en begrænsning som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre denne person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejdstagere, og hvis denne begrænsning er af lang varighed, kan en sådan tilstand henhøre under begrebet »handicap« som omhandlet i direktivet. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis arbejdstagerens fedme hindrer denne deltagelse som følge af begrænset bevægelighed eller sygdomme hos arbejdstageren, som forhindrer den pågældende i at udføre sit arbejde, eller som indebærer gener ved udøvelsen af den pågældendes erhvervsmæssige aktivitet.

Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om Karsten Kaltofts fedme henhører under definitionen af »handicap«.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106